

บทอ่านที่ 1

อพย 24:3-8

ในครั้งนั้น โมเสสไปบอกให้ประชากรรู้พระวาจาทุกคำและข้อกำหนดทั้งหมดขององค์พระผู้เป็นเจ้า ประชากรทุกคนตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “พวกเราจะปฏิบัติตามพระวาจาทุกคำที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเรา”

โมเสสบันทึกพระวาจาทุกคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าไว้ เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น เขาสร้างพระแท่นบูชาไว้ที่เชิงเขา และตั้งหินสิบสองก้อนไว้เป็นตัวแทนทั้งสิบสองเผ่าของอิสราเอล เขาให้ชายหนุ่มชาวอิสราเอลเป็นผู้ถวายเครื่องเผาบูชา และฆ่าโคถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นสาคินบูชา

โมเสสรองเลือดครึ่งหนึ่งใส่ขามไว้ แล้วพรมเลือดอีกครั้งหนึ่งบนพระแท่นบูชา เขาเอาหนังสือพันธสัญญาขึ้นมาอ่านให้ประชากรฟัง ประชากรตอบว่า “พวกเราจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระวาจาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส”

โมเสสนำเลือดในขามประพรมประชากรพูดว่า “นี่คือโลหิตแห่งพันธสัญญาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำกับท่าน ตามพระวาจาเหล่านี้ทั้งหมด”

พระวรสาร

มธ 13:24-30

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเล่าเป็นอุปมาอีกเรื่องหนึ่งให้พวกเขาฟังว่า

“อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับชายคนหนึ่งที่หว่านข้าวพันธุ์ดีในนาของตน ขณะที่ทุกคนนอนหลับ ศัตรูก็มาหว่านข้าวละมานทับลงบนข้าวสาลีแล้วจากไป

เมื่อต้นข้าวงอกขึ้นจนออกรวง ข้าวละมานก็ปรากฏแซมอยู่ด้วย บรรดาผู้รับใช้จึงไปหานายถามว่า ‘นายครับ นายหว่านข้าวพันธุ์ดีในนามิใช่หรือ แล้วข้าวละมานมาจากที่ใดเล่า’ นายตอบว่า ‘ศัตรูมาหว่านไว้’ ผู้รับใช้จึงถามว่า ‘นายต้องการให้เราไปถอนมันไหม’ นายตอบว่า ‘อย่าเลย เกรงว่าเมื่อท่านถอนข้าวละมาน ท่านจะถอนข้าวสาลีติดมาด้วย จงปล่อยให้ข้าวสองชนิดงอกงามขึ้นด้วยกันจนถึงฤดูเก็บเกี่ยว แล้วฉันจะบอกคนเก็บเกี่ยวว่า จงเก็บข้าวละมานก่อน มัดเป็นฟ่อน เผาไฟเสีย ส่วนข้าวสาลีนั้น จงเก็บเข้ายุ้งของฉัน”

ผู้นำประเทศหรือแม่ทัพทั้งหลายมักจะกำจัดศัตรูของพวกเขาทันทีที่รู้ แต่ไม่ใช่พระเจ้า พระเจ้าทรงพระทัยดีและเปี่ยมด้วยความเมตตาสงสาร เราโชคดีที่มีพระเจ้าแบบนี้เพราะบนโลกนี้ไม่มีใครเป็นคนดีล้วน ๆ โดยไม่มีบาปเลย หรือเป็นข้าวสาลีล้วน ๆ โดยไม่มีส่วนผสมของข้าวละมานเลย ในมิสซาเราสามารถมองเห็นเครื่องหมายแห่งความอดทนของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเชื่อเชิญเราให้มารับศีลมหาสนิท พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกร้องเราให้เป็นคนดีบริบูรณ์ทุกอย่างเสียก่อน ศีลมหาสนิทไม่ได้เป็นรางวัลสำหรับความดีของเรา แต่เป็นเครื่องมือที่จะทำให้เรากลายเป็นคนดี เมื่อพระเจ้าทรงอดทนต่อเราถึงเพียงนี้ ให้เราใช้เวลาที่พระองค์ทรงประทานแก่เราให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

เสาร์
27
กรกฎาคม

สัปดาห์ที่ 16
เทศกาลธรรมดา

สด 50:1-2,5-6,

14-15

ท้าวตรัสสัปดาห์ที่ 4

